

KBH 2.1.1992

Hej Per.

Der ligger et stykke arbejde og venter på os - jvf brevet af 13.12.1991 fra Studenterhusets bestyrelse.

Jeg vil derfor foreslå at vi snart mødes. Forslag: tirsdag d.7.jan efter bestyrelsesmødet, kl.22 eller gerne kl.21, hvis I er færdige til den tid.

Jeg kan forstå på et brev fra SMS's formand til Studenterhuset, at båndet fra omtalte møde i SMS med dig som ansvarlig foredragsholder ikke ønskes udleveret. Dette må betyde, at SMS tager det fulde ansvar for din sag - almindelig juridisk logik, som jeg endvidere vil søge at undersøge nærmere i henhold til denne sag - hvorfor problemet nu er et anliggende mellem Studenterhuset og SMS.

Alligevel kan jeg ikke se andet end værdi i, at vi alligevel mødes om den pålagte opgave.

Hilsen

Kalle Birch-Møller

PS: tag dog båndet med; det vil kun kunne tjene den nærmere afklaring af, hvad det hele handler om.

København den 13/12 -91

Til: Per Olsen og Kalle Birk-Madsen.

Mange måneder er gået siden de første beskyldninger kom på bordet, dels mellem jer som individer, dels mellem SMS og Regnbuen som grupper.

På baggrund af eget forslag på bestyrelsesmødet, tirsdag den 7/12 tillader jeg mig hermed at henvende mig skriftligt til jer begge, for at gøre jer bekendt med bestyrelsens beslutning:

Det blev besluttet, 1) at pålægge jer i fællesskab **skriftligt** at formulere hvad I mener ikke kan accepteres af fascistisk/nazistisk influerede grupper og aktiviteter i Studenterhuset.

Jeres erklæring vil derefter skulle godkendes af henholdsvis bestyrelsen, repræsentantskabet og stormødet, som den generelle holdning fra husets side!

Ydermere blev det besluttet, 2) at vi (hvis I ikke er i stand til at efterkomme bestyrelsens beslutning) ingen anden udvej ser, end at bede jer begge om at forlade Studenterhuset.

På bestyrelsens vegne,

Ulla Britt Sørensen

Ulla Britt Sørensen
Sofiegade 1, lejl. 5
1418 KBH K
Tlf. 31 54 50 54.

TALEPAPIR

1.12.1991

TIL EN START - SVAR TIL P.Å.OLSEN.

Jeg skal i det følgende kommentere to ting: 1) historien bag mit indstik "VIL VI HAVE DETTE I VORES HUS ?!"; og 2) Pers svarbrev.

1. Historien bag "VIL VI HAVE DETTE I VORES HUS?!".

Rent tilfældigt overværer jeg et punkt på sidste bestyrelsesmøde, hvor Per kan fortælle, at det havde været en succes med SMS i Studenterhuset den senere tid, og at han gerne ville have bestyrelsens tilslutning til at kunne gentage det til foråret, men her også tilføje en solkults-øvelse: Bragesnak. Hertil ville Per gerne placere et badekar fyldt med parafin i Studenterhusets kælder, nedlægge heri et vist antal hestepikke til konservering, der efterfølgende ifm en rus og røg skulle svinges i luften, og hvortil svingeren skulle love noget at gøre. Med en reference til gamle dage - vikingerne der skulle opdyrke landet - kunne det være at lægge så og så meget jord under plov; og hvis man så ikke holdt dette, ja så var man et vatpik, en tøsedreng eller andet - jeg husker ikke de præcise ord.

Jeg skal hertil nævne, at SMS lige fra sin start er kommet med strid til huset, så den omtalte "succes" er ikke entydig. Desuden at jeg ikke har noget specielt mod sådanne solkults-øvelser, idet jeg opfatter dem som uskyldige i sig selv - når symbolværdien vel at mærke er indbegrebet af menneskelighed. Det jeg derimod må stå af på, det er, at paraplyen, hvorunder solkultsøvelserne af SMS laves, det er alle de forhold, som jeg nævner i mit indstik: det er nazitegnet og fjendebillederne - og ud fra det sidste med Bragesnakken er det "Frikorps Danmark"-figuren, der aktiveres. Ud fra dette så synes jeg ikke længere det er uskyldigt og til-ladeligt med solkultsøvelser i huset fra SMS's side. Og det er min klare opfattelse, at huset må tage stilling til, hvad det mener SMS er for en sammenhæng, og om SMS kan rummes som gruppe i Studenterhuset. Mit svar, som det er nu, det er, at det kan den ikke.

Mht den status som mit tidligere indstik har ift dette møde, så vil jeg nævne, at der klart må skelnes mellem personen Per og sagen "Per": sagen er de ting, som Per har sagt, og som er nævnt i brevet. Det er ting, der er blevet bestemt ikke bare som fascistiske metoder, men også som ny-nazistiske tilbøjeligheder. Det er disse logikker, der træder frem, når de forskellige ytringer fra Pers side sættes sammen. Det må så diskuteres, om huset kan have dette i sig - og jeg mener selv et klart nej. Også - og især - når svarbrevet fra Per tages med i betragtning - men herom senere.

Ud fra dette må det så diskuteres, hvilke konsekvenser det må få for den eller de personer, der stiller sig på det påtalte standpunkt.

2. Pers svarbrev.

I starten da jeg havde læst brevet undredes jeg over, at jeg var rystet over det, for der stod ikke noget nyt.

For det første argumenteres der på netop den måde, som mit indstik søger at bestemme som forkastelig. Den stadige insinuation og mistænkliggørelse på den ene side, og så bygge sit standpunkt op ved at trække andre ind til dække heraf - upåagtet at disse andre beder sig fritaget herfor. Dette er ganske enkelt fascismens måde at søge magt på - nu også fra Per i den form, at man skal lytte til Folkeflertallet, husets røst, men hvem kan tillade sig at tale på dettes vejne med vold! Heroverfor står, at Studenterhuset ikke handler om magt, men om et sted at bygge noget ordentligt op, både indadtil og udadtil. Her udover misinformeres der - og jeg nøjes med at nævne enkelte, ellers er det er kæmpe roman, det her: fx misinformeres der på det punkt, at Regnbuen skulle sidde eller have siddet på bestyrelsen. Det er ikke rigtigt. Rigtigt er derimod, at Regnbuen altid har prioriteret at finde nogen til bestyrelsesarbejdet - men for det meste er det blevet ved en enkelt person - ud af 7 til 9 - selv om vi som en stor gruppe i huset gerne ville stille flere. I en periode i 1987-88 var der dog flere fra Regnbuen i bestyrelsen - ikke specielt af behov, men fordi Regnbuen var den eneste aktive husgruppe.

Så er der løgnene:

1 - "at have jordnet bogudsalget". Nej - personligt støttede jeg det, og det endte i, at Karl og Pelle skulle arbejde videre med det, og komme med et forslag til, hvordan økonomi og hvordan sikre bøgerne mod tyveri om natten. Der kom aldrig forslag tilbage.

Problemet dengang var, at huset ikke havde udviklet et koncept til, hvordan en art privat-økonomi i huset kunne være. Så det at tage et bogudsalg ind måtte selvfølgelig diskuteres.

Der stod - sådan husker jeg det - to modeller overfor hinanden: a - at huset splittes: huset kan tjene lidt penge på at udlicitere noget areal til forskellige aktiviteter; resten af huset skulle så fungere som hidtil; b - at huset tog en aktivitet ind, hvor noget økonomi tilfaldt huset. Så måtte man få nogle erfaringer fra aktivitet til aktivitet, og efterhånden finde sine ben.

Der er ikke i sig selv den store forskel. Det springende punkt var om een aktivitet ind kunne og skulle danne præcedens for den næste og den næste udlicitering. Og dette var der ikke opbakning bag ved. At bogudsalget ikke blev til noget er ikke husets skyld. Karl og Pelle meldte aldrig tilbage.

2- Så er der Pers anklage (sic!) for at Regnbuen har været imod fotogruppen og cafeen. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Og dette ville være underligt, når Regnbuen som gruppe systematisk har arbejdet for at åbne huset, både på cafeniveau og ift nye grupper. Det har faktisk været en central del af Regnbuens arbejde at arbejde for at studenterhuset har kunnet udvikle sig - tit så meget at det er gået ud over vores egen gruppeaktivitet.

3 - Det med eksklusinsparagraffen er vel ikke så meget en løgn som en fordrejning: i følge vedtægterne skal grupper i huset deltage i repræsentantskabet. I papiret hertil blev det endvidere udtrykkeligt nævnt, at grupper der havde svært ved dette kunne finde andre løsninger, men at de måtte finde andre løsninger: de kunne ikke bare lade som ingenting overfor vedtægterne.

At kalde dette indførelsen af en eksklusionsparagraf er pjat! Det omvendte er tilfældet: at der blev åbnet op for, at der kunne være grupper i huset, der havde særlig position ift repræsentantskabet - et organ der for øvrigt er vedtægtsbestemt.

Det, jeg synes samler alt dette, det er, at overhovedet at ha' et standpunkt ift en sag eller et emne, dét er problemet. Og her står jeg af, for kan man ikke have et standpunkt ift en sag, så kan man ikke fungere menneskeligt. At jeg bliver fjenden nu er derfor ganske forståeligt: jeg holder netop fast i et problem. Det kan så sagtens være, at man ikke kommer igennem med sit, men man må i det mindste være loyal overfor den fælles beslutning, og med demokratiets midler søge at ændre denne fremover, hvis man mener, at beslutningen er forkert.

Her vil jeg godt inddrage en ting fra anden side. Der nævnes ikke i brevet fra Per problemet med Taichi-gruppen. Hvorfor ikke - må man spørge - for det var jo en lidt voldsom konflikt. Sagen var dengang, at Per og Pelle kom med, at de havde en lærer, som godt ville undervise for penge. Det var der ikke opbakning omkring: fedt med en Taichigruppe, men det måtte være en gratisgruppe - eller ville det betyde gratis husleje og privat indtjening for nogen udefra kommende. Og inden man fik set sig om, så var alle rum i huset booket op for privat virksomhed. Stormødet, der behandlede denne sag, endte med, at Pelle sagde nej til penge indblandet i Taichi: han ville snakke med læreren eller finde en anden lærer så. Så er jeg så senere blevet bekendt med, at der rent faktisk er økonomi i Taichigruppen, at man mao betaler for at være der - og dette kan jeg kun synes er ekstremt illoyalt overfor det fællesskab, som huset udgjorde og udgør. Der er en sag her, som må følges til døren.

Jeg startede med at sige, at jeg var rystet over brevet fra Per. Men også at der ikke stod noget nyt. Men der står faktisk en ny ting: at marxister-leninister og nazister ikke har en chance i dagens danmark. Der står også, at nazismen "burde strippes blandt andet for hankekorset". Og også, at "nazisoldaten skulle fratages sine "stjerner og striber" inden han blev ført til muren".

Alt dette fra sidste side - særligt sidste afsnit - kan udlægges på to måder:

1 - at det er forkert, hvad nazismen/nazisoldaten endte med at gøre. Dette kan imidlertid ses som en fejl i den daværende situation, hvor der kom et folkeflertal og -kamp imod nazismen. Under alle omstændigheder tager Pers svarbrev ikke nogen som helst stilling til dét, jeg skriver i mit indstik/løbesedlen. Nazismen bestemmes hverken som ret eller som forkastelig. Men hvis det virkelig bare er en personlig hetz fra min side, som der lægges op til, så ville det ikke koste noget at vende sig imod de beskrevne sammenhænge, hvor det handler om kamp, magt og livsfjender for indgåen i Studenterhuset. Men det gøres ikke. De dementeres ikke; de trækkes ikke tilbage.

Man kan spørge sig selv, hvorfor løgnene skal bære svarbrevet fra Per. Ud fra at løgnens funktion er at skjule noget, så må der

være noget på spil. Og det er der også:

2 - Den anden tolkning af det samme i Pers svarbrev, synes jeg er mere ubehagelig: det stilles nemlig åbent, hvad der sker med nazisoldaten, når han, frataget sine stjerner og striber, står ved muren. Skal han skydes eller har han endnu ikke fået sin endelige belønning?

Personligt - og det er et personligt anliggende det her - hælder jeg faktisk mest til den sidste tolkning - den første har dog også ret på sit niveau - hvor det er hædderen til nazisoldaten, der endnu ikke er overrakt. Og de nazisoldater, der kan skydes er de, der var så uforsigtige, at det blev opdaget, hvad de var i færd med at planlægge og udføre.

Der er to andre sager i Pers svarbrev, der har en lignende ovenstående dobbelthed i sig: det er hvor Per skriver om anti-naziarbejde og om naziovergreb på bøsser (s.2).

Til slut.

Det er en kendt måde indenfor mystik og okkultisme at komme med antydninger uden også at benævne det antydede. Det tjener som kode til dunkle hemmeligheder.

Så enten er det, du laver her i huset, Per, ren provokation, eller også er det endnu mere alvorligt.

Kalle